

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **N. K.**, zastoupené JUDr. Milanem Hulíkem, advokátem se sídlem Praha 1, Bolzanova 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 64 Az 40/2005, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2005 č.j. OAM-396/VL-10-12-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2006 č. j. 64 Az 40/2005 – 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále i „stěžovatelka“) brojí včasně podanou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2006 č. j. 64 Az 40/2005 – 23, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2005 č.j. OAM-396/VL-10-12-2005 o zamítnutí žádosti žalobkyně o udělení azylu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ode dne 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatelka se v kasační stížnosti dovolává důvodů dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Pokud se stěžovatelka domnívá, že žalovaný na její případ nesprávně aplikoval ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, když ona byla v zemi původu pronásledována pro svoji sexuální orientaci, tedy v jejím případě byly dány důvody pro posouzení žádosti o udělení azylu ve smyslu ustanovení § 12, § 13, § 14 a § 91 zákona o azylu, je třeba poukázat na to, že podobnými či totožnými tvrzeními se Nejvyšší správní soud zabýval již v mnoha svých rozhodnutích, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 4. 12. 2003 č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, www.nssoud.cz (publikován pod č. 244/2004 Sb. NSS), nebo rozsudek ze dne 9. 9. 2004 č. j. 2 Azs 147/2004 - 41, www.nssoud.cz (publikován pod č. 409/2004 Sb. NSS). Co se týče námitky stěžovatelky o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci ze strany žalovaného, jehož rozhodnutí měl krajský soud pro tuto vadu zrušit, Nejvyšší správní soud konstatuje, že k uvedené problematice se vyjadřoval již v řadě svých rozhodnutí, jako například v rozsudku ze dne 26. 2. 2004 č. j. 7 Azs 52/2003 - 44, www.nssoud.cz, či rozsudku ze dne 12. 1. 2005 č. j. 4 Azs 300/2004 Sb., www.nssoud.cz. Také ohledně obecně formulované námitky, že krajský soud se nevypořádal dostatečně se všemi námitkami uvedenými v žalobě, Nejvyšší správní soud odkazuje na svou předchozí judikaturu řešící obdobná tvrzení stěžovatelů, a to zejména na rozsudek ze dne 27. 7. 2005 č. j. 1 Azs 278/2004 - 48, www.nssoud.cz, nebo rozsudek ze dne 20. 1. 2005 č. j. 2 Azs 259/2004 - 47, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

